

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 23 października 2009 r.

o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją zadań przez Policję
(druk nr 681)

USTAWA z dnia 10 kwietnia 1974 r. O EWIDENCJI LUDNOŚCI I DOWODACH OSOBISTYCH (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.)

Art. 9.

1. Przy dopełnianiu obowiązku meldunkowego należy przedstawić dowód osobisty, a w uzasadnionych przypadkach - inny dokument pozwalający na ustalenie tożsamości.
2. (utracił moc).
- 2a. Przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 3 miesiące należy przedstawić potwierdzenie pobytu w lokalu osoby zgłaszającej pobyt stały lub czasowy trwający ponad 3 miesiące, dokonane przez właściciela lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu, oraz, do wglądu, dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu tego podmiotu. Dokumentem potwierdzającym tytuł prawny do lokalu może być umowa cywilno-prawna, wypis z księgi wieczystej, decyzja administracyjna, orzeczenie sądu lub inny dokument poświadczający tytuł prawny do lokalu.
- 2b. Zameldowanie w lokalu służy wyłącznie celom ewidencyjnym i ma na celu potwierdzenie faktu pobytu w tym lokalu.
3. Osoba niepełnoletnia nieposiadająca dokumentu stwierdzającego tożsamość przedstawia odpis skrócony aktu urodzenia.
4. Osoby, którym wydano wojskowy dokument osobisty, przedstawiają ten dokument w celu zamieszczenia w nim stosownych wpisów dotyczących obowiązku meldunkowego.
- <5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się wobec funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego.>**

[Art. 49.

Policja sprawuje kontrolę nad wykonywaniem obowiązków określonych w ustawie przez osoby podlegające zameldowaniu lub wymeldowaniu się.]

USTAWA z dnia 26 października 1982 r. O POSTĘPOWANIU W SPRAWACH NIELETNICH (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 109, z późn. zm.)

Art. 83.

[§ 1. Policyjne izby dziecka podlegają ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

§ 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w drodze zarządzenia tworzy i znosi policyjne izby dziecka.]

<§ 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje zwierzchni nadzór nad policyjnymi izbami dziecka.

§ 2. Policyjne izby dziecka tworzą i znoszą komendanci wojewódzcy oraz Komendant Stołeczny Policji w porozumieniu z Komendantem Głównym Policji.>

§ 3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady pobytu nieletnich w policyjnych izbach dziecka, mając na uwadze stworzenie właściwych warunków pobytu nieletnich i przestrzeganie ich praw, względy bezpieczeństwa, a także sprawność postępowania oraz odpowiednie rozdzielanie nieletnich ze względu na charakter czynów, których się dopuścili, i stopień ich demoralizacji.

USTAWA z dnia 20 czerwca 1985 r. O PROKURATURZE (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459 i Nr ..., poz. ...)

Art. 11.

1. Prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury powołuje Prokurator Generalny na wniosek Krajowej Rady Prokuratury.
2. Kandydat na stanowisko prokuratorskie przedstawia informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą jego osoby i zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, z zastrzeżeniem ust. 4. Wydanie zaświadczenia oraz badanie kandydata na stanowisko prokuratorskie odbywa się na zasadach dotyczących kandydata na stanowisko sędziowskie.
- 2a. Kandydat na stanowisko prokuratorskie urodzony przed dniem 1 sierpnia 1972 r. przedstawia również oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.) albo informację, o której mowa w art. 7 ust. 3a tej ustawy.
- [3. Prokurator Generalny zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o kandydatach do objęcia stanowiska prokuratorskiego zgłoszonych przez Krajową Radę Prokuratury, z zastrzeżeniem ust. 4. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska prokuratorskiego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego.]*

- <3. Prokurator Generalny zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji informacji o kandydatach do objęcia stanowiska prokuratorskiego zgłoszonych przez Krajową Radę Prokuratury, z zastrzeżeniem ust. 4. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska prokuratorskiego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego.>**
4. Przedstawianie informacji i zaświadczenia, o których mowa w ust. 2, a także zasięganie informacji, o której mowa w ust. 3, nie dotyczy kandydatów zajmujących stanowisko prokuratora oraz stanowisko sędziego sądu powszechnego, administracyjnego lub wojskowego.
- [5. Przedstawiając informację, o której mowa w ust. 3, Komendant Główny Policji przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie zebrane materiały służące do sporządzenia informacji.]*
6. *Prokurator Generalny, przed rozpatrzeniem kandydatury, zawiadamia kandydata na stanowisko prokuratorskie o treści informacji uzyskanej od Komendanta Głównego Policji.]*
- <5. Przedstawiając informację, o której mowa w ust. 3, komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie zebrane materiały służące do sporządzenia informacji.**
- 6. Prokurator Generalny, przed rozpatrzeniem kandydatury, zawiadamia kandydata na stanowisko prokuratorskie o treści informacji uzyskanej od komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji.>**

Art. 98.

1. Asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury mianuje i zwalnia Prokurator Generalny, a asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury - Naczelny Prokurator Wojskowy.
- [2. Prokurator Generalny zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asesora prokuratury. Informacje o kandydacie do objęcia tego stanowiska uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska asesora sądowego.]*
- <2. Prokurator Generalny zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asesora prokuratury. Informacje o kandydacie do objęcia tego stanowiska uzyskuje się i sporządza na podstawie danych zawartych w policyjnych systemach informatycznych.>**

Art. 100a.

1. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury mogą być zatrudnieni asystenci prokuratorów.
2. Asystent prokuratora, w zastępstwie i na podstawie pisemnego upoważnienia prokuratora, jest uprawniony do:
- 1) wykonywania bieżących czynności nadzoru nad dochodzeniem;
 - 2) przeprowadzania w toku postępowania przygotowawczego czynności procesowych:

- a) przesłuchania świadka,
 - b) zatrzymania rzeczy i przeszukania,
 - c) oględzin,
 - d) eksperymentu.
3. Asystent prokuratora wykonuje samodzielnie czynności administracyjne związane z prowadzeniem i nadzorowaniem postępowań przygotowawczych oraz z przygotowaniem decyzji kończących te postępowania.
 4. Asystent prokuratora w Prokuraturze Genwalnej wykonuje także inne czynności, zlecone przez przełożonego.
 5. Na stanowisku asystenta prokuratora może być zatrudniony ten, kto:
 - 1) jest obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
 - 2) jest nieskazitelnego charakteru;
 - 3) ukończył wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskał tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) ukończył 24 lata;
 - 5) ukończył aplikację prokuratorską lub aplikację ogólną w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.
 6. Przed zatrudnieniem asystenta prokuratora kierownik danej jednostki organizacyjnej prokuratury zasięga informacji o kandydacie z Krajowego Rejestru Karnego.
 - [7. *Kierownik danej jednostki organizacyjnej prokuratury zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asystenta prokuratorskiego zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:*
 - 1) *zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku prawnego;*
 - 2) *kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów;*
 - 3) *okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.]*
 8. Asystentowi prokuratora przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Do asystentów prokuratora stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.), z zastrzeżeniem ust. 13.
 9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i sposób wykonywania czynności przez asystentów prokuratorów, mając na uwadze zasady sprawności, racjonalności, ekonomicznego i szybkiego działania, zapewniając rzetelne wykonywanie powierzonych zadań.
 10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia asystentów prokuratorów, uwzględniając poziom wynagrodzeń prokuratorów i urzędników prokuratur oraz zasadę różnicowania wynagrodzenia asystentów prokuratorów w zależności od tego, czy zatrudnieni są w prokuraturze rejonowej, okręgowej czy apelacyjnej.

11. Asystent prokuratora, który ukończył wyższe studia prawnicze i uzyskał tytuł magistra, po przepracowaniu sześciu lat na tym stanowisku może zgłosić prokuratorowi apelacyjnemu zamiar przystąpienia do egzaminu prokuratorowskiego. W takim przypadku asystent prokuratora dopuszczany jest do egzaminu prokuratorowskiego w najbliższym terminie przewidzianym dla aplikantów prokuratorowskich.
12. Do asystentów prokuratorów przepis art. 44a stosuje się odpowiednio.
13. Asystenci prokuratora w Prokuraturze Generalnej są zatrudniani na zasadach określonych w art. 47¹ ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.).

[Art. 101c.

Dysponentem części budżetowej odpowiadającej prokuraturze jest Prokurator Generalny, z zastrzeżeniem art. 108 ust. 1a niniejszej ustawy oraz art. 121 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.).]

<Art. 101c.

Dysponentem części budżetowej odpowiadającej prokuraturze jest Prokurator Generalny, z zastrzeżeniem art. 108 ust. 1a niniejszej ustawy oraz art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240).>

USTAWA z dnia 6 kwietnia 1990 r. O POLICJI (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.)

Art. 6.

1. Organami administracji rządowej na obszarze województwa w sprawach, o których mowa w art. 5 ust. 1, są:
 - 1) wojewoda przy pomocy komendanta wojewódzkiego Policji działającego w jego imieniu albo komendant wojewódzki Policji działający w imieniu własnym w sprawach:
 - a) wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych i czynności z zakresu ścigania wykroczeń,
 - b) wydawania indywidualnych aktów administracyjnych, jeżeli ustawy tak stanowią;
 - 2) komendant powiatowy (miejski) Policji;
 - 3) komendant komisariatu Policji.
2. Terytorialny zasięg działania organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, odpowiada zasadniczemu podziałowi administracyjnemu Państwa, z zastrzeżeniem ust. 3-5.
3. Wyłącza się z terytorialnego zasięgu działania komendanta wojewódzkiego Policji właściwego dla województwa mazowieckiego obszar m.st. Warszawy oraz powiatów:

grodziskiego, legionowskiego, mińskiego, nowodworskiego, otwockiego, piaseczyńskiego, pruszkowskiego, warszawskiego zachodniego i wołomińskiego.

<3a. W miastach będących siedzibą władz miasta na prawach powiatu i powiatu mającego siedzibę władz w tym mieście, można utworzyć komendę miejską Policji wykonującą zadania na obszarze tego miasta i powiatu.

3b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi komendy miejskie Policji, o których mowa w ust. 3a, uwzględniając uwarunkowania administracyjno-geograficzne i demograficzne miasta i powiatu.>

4. Komendant Stołeczny Policji wykonuje na obszarze, o którym mowa w ust. 3, zadania i kompetencje odpowiadające zadaniom i kompetencjom komendanta wojewódzkiego Policji.
- 4a. Na obszarze m.st. Warszawy zadania i kompetencje odpowiadające zadaniom i kompetencjom komendanta powiatowego (miejskiego) Policji wykonuje właściwy terytorialnie komendant rejonowy Policji.
- 4b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, właściwość terytorialną komendantów rejonowych Policji, tworzy i znosi komendy rejonowe Policji oraz ustala ich nazwy. Właściwość terytorialna komendantów rejonowych Policji obejmuje obszar jednej dzielnicy lub kilku dzielnic.
5. Komenda Stołeczna Policji stanowi aparat pomocniczy Komendanta Stołecznego Policji, wykonujący swoje zadania na obszarze, o którym mowa w ust. 3.

Art. 6b.

1. Komendanta wojewódzkiego Policji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji złożony po zasięgnięciu opinii wojewody.
2. Komendanta Stołecznego Policji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji złożony po zasięgnięciu opinii wojewody oraz opinii Prezydenta m.st. Warszawy.
3. Komendant Główny Policji, na wniosek komendanta wojewódzkiego lub odpowiednio Komendanta Stołecznego Policji, powołuje i odwołuje do trzech zastępców komendanta wojewódzkiego lub Komendanta Stołecznego Policji, w tym I zastępcę.
- [4. Na stanowisko komendanta wojewódzkiego i Komendanta Stołecznego Policji oraz zastępców komendanta wojewódzkiego i Komendanta Stołecznego Policji powołuje się oficerów Policji, z wyjątkiem stanowisk zastępców do spraw służb wspomagających działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym, na które powołuje się członków korpusu służby cywilnej.]*
- <4. Na stanowisko komendanta wojewódzkiego i Komendanta Stołecznego Policji oraz zastępców komendanta wojewódzkiego i Komendanta Stołecznego Policji powołuje się oficerów Policji, z wyjątkiem stanowisk zastępców do spraw służb wspomagających działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym, na które można powołać także członków korpusu służby cywilnej.>**
5. W razie zwolnienia stanowiska komendanta wojewódzkiego lub Komendanta Stołecznego Policji Komendant Główny Policji, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta wojewódzkiego albo

Komendanta Stołecznego Policji, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu oficerowi.

6. W przypadku nieotrzymania opinii, o których mowa w ust. 1 lub ust. 2, minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, może powołać komendanta wojewódzkiego albo Komendanta Stołecznego Policji po upływie 14 dni od dnia przedstawienia wniosku o wydanie opinii.

Art. 15.

1. Policjanci wykonując czynności, o których mowa w art. 14, mają prawo:

- 1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
- 2) zatrzymywania osób w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw;
- 2a) zatrzymywania osób pozbawionych wolności, które na podstawie zezwolenia właściwego organu opuściły areszt śledczy albo zakład karny i w wyznaczonym terminie nie powróciły do niego;
- 3) zatrzymywania osób stwarzających w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla mienia;
- 3a) pobierania od osób wymazu ze służówki policzków:
 - a) w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego,
 - b) w celu identyfikacji osób o nieustalonej tożsamości oraz osób usiłujących ukryć swoją tożsamość, jeżeli ustalenie tożsamości w inny sposób nie jest możliwe;
- 3b) pobierania materiału biologicznego ze zwłok ludzkich o nieustalonej tożsamości;
- 4) przeszukiwania osób i pomieszczeń w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw;
- 5) dokonywania kontroli osobistej, a także przeglądania zawartości bagaży i sprawdzania ładunku w portach i na dworcach oraz w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego, w razie istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary;
- 5a) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, a w przypadku czynności operacyjno-rozpoznawczych i administracyjno-porządkowych podejmowanych na podstawie ustawy - także i dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;
- 6) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz jednostek gospodarczych prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i jednostki obowiązane są, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy, w zakresie obowiązujących przepisów prawa;
- 7) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek gospodarczych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;
- [8) dokonywania kontroli rodzaju używanego paliwa przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu mechanicznego.]*

2. Osobie zatrzymanej na podstawie ust. 1 pkt 3 przysługują uprawnienia przewidziane dla osoby zatrzymanej w Kodeksie postępowania karnego.
 3. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne.
 4. Osoba zatrzymana, o której mowa w ust. 1 pkt 3, może być okazywana, fotografowana lub daktyloskopowana tylko wtedy, gdy jej tożsamości nie można ustalić w inny sposób.
 5. Osobę zatrzymaną należy niezwłocznie poddać - w razie uzasadnionej potrzeby - badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.
 6. Czynności wymienione w ust. 1 powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, wobec której zostają podjęte.
 7. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do miejscowo właściwego prokuratora.
 8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2a, 3, 3a lit. b), 3b i 5-7, oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach, mając na względzie zapewnienie skuteczności działań podejmowanych przez Policję oraz poszanowanie praw osób, wobec których działania te są podejmowane.
- [8a. W przypadku stwierdzenia używania oleju opałowego do celów napędowych Policja niezwłocznie zawiadamia dyrektora izby celnej właściwego ze względu na miejsce dokonanej kontroli.*
- 8b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 8, uwzględniając sposób przeprowadzenia kontroli i badania próbek rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu.]*
9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 5, uwzględniając przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej lub potrzebę poddania jej niezbędnym badaniom lekarskim, czas i organizację tych badań oraz sposób ich dokumentowania.
 10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia w jednostkach organizacyjnych Policji przeznaczone dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, oraz regulamin pobytu osób w tych pomieszczeniach, uwzględniając ich lokalizację i wyposażenie, niezbędne części składowe oraz warunki techniczne pomieszczeń i ich wyposażenia.

Art. 31.

1. Osobom, które stosownie do przepisów o powszechnym obowiązku obrony odbywają ćwiczenia w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych na podstawie przydziałów organizacyjno-mobilizacyjnych, przysługują w zakresie przydzielonych im zadań uprawnienia policjantów określone w art. 15, 16 i 17.
2. Zakres uprawnień i obowiązków osób, o których mowa w ust. 1, wynikających ze stosunku służby określają odrębne przepisy.

<Art. 31a.

- 1. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny Policja może być objęta militaryzacją, o której mowa w art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.).**
- 2. Policjanci pozostający w stosunku służbowym w chwili ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny, stają się z mocy prawa policjantami pełniącymi służbę w czasie wojny i pozostają w tej służbie do czasu zwolnienia.>**

USTAWA z dnia 13 października 1995 r. - PRAWO ŁOWIECKIE (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, z późn. zm.)

Art. 38.

1. Strażnikiem Państwowej Straży Łowieckiej oraz strażnikiem łowieckim może być osoba, która:
 - 1) posiada obywatelstwo polskie;
 - 2) ukończyła 21 lat;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe;
 - [5) cieszy się pozytywną opinią wydaną przez komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej;]*
 - 6) posiada dobry stan zdrowia;
 - 7) nie była karana sędownie;
 - 8) ukończyła z wynikiem pozytywnym przeszkolenie według programu opracowanego przez ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.
2. Strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są pracownikami urzędów wojewódzkich.

USTAWA z dnia 29 sierpnia 1997 r. O KOMORNIKACH SĄDOWYCH I EGZEKUCJI (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191, z późn. zm.)

Art. 11.

1. Komornika powołuje Minister Sprawiedliwości na wniosek zainteresowanego.
[1a. Przed powołaniem komornika Minister Sprawiedliwości zwraca się do właściwego organu Policji o nadesłanie informacji o zainteresowanym zawierającej dane istotne dla

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

oceny spełniania wymagania, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3, a w szczególności dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszaniu przez niego porządku prawnego;
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów;
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.

1b. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania, sporządzania i przekazywania przez organy Policji informacji o zainteresowanym oraz o kandydacie na aplikanta komorniczego i asesora komorniczego oraz wzór kwestionariusza tej informacji, mając na względzie charakter i zakres obowiązków komornika oraz prawa i wolności chronione konstytucyjnie.]

2. Minister Sprawiedliwości informuje, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", o wolnym stanowisku komornika oraz wskazuje rewir, w którym ma nastąpić powołanie, i prezesa sądu apelacyjnego, do którego w terminie jednego miesiąca od daty wskazanej w obwieszczeniu, należy składać wnioski o powołanie. W przypadku zwolnienia stanowiska komornika wskutek śmierci albo odwołania komornika, w obwieszczeniu należy tę okoliczność wskazać, wymienić imię, nazwisko, siedzibę i adres kancelarii zmarłego albo odwołanego komornika oraz zaznaczyć że osoba, która zostanie powołana na stanowisko komornika przejmie prowadzenie spraw dotychczas prowadzonych i niezakończonych przez tego komornika.
3. Niezwłocznie po złożeniu wniosku o powołanie na stanowisko komornika, prezes sądu apelacyjnego przesyła odpis wniosku wraz z załącznikami radzie właściwej izby komorniczej w celu wyrażenia opinii w terminie dwudziestu jeden dni.
4. Po upływie terminu wyznaczonego do złożenia opinii prezes sądu apelacyjnego przesyła niezwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości wniosek o powołanie na stanowisko komornika wraz z załącznikami oraz opinią, o której mowa w ust. 3. Brak opinii nie stanowi przeszkody do nadania wnioskowi dalszego biegu.
5. Przed rozpatrzeniem wniosku o powołanie na stanowisko komornika Minister Sprawiedliwości może zwrócić się do Krajowej Rady Komorniczej o wyrażenie opinii w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż czternaście dni. Brak opinii Rady nie wstrzymuje rozpoznania wniosku.

[5a. O treści informacji uzyskanej od organu Policji oraz wyrażonej o kandydacie opinii Minister Sprawiedliwości zawiadamia kandydata najpóźniej przed wydaniem decyzji o powołaniu.]

6. W tym samym czasie zainteresowany może ubiegać się o powołanie na stanowisko komornika tylko w jednym rewirze komorniczym.
7. Minister Sprawiedliwości pozostawia bez rozpoznania wszystkie wnioski zainteresowanego w przypadku złożenia wniosków o powołanie w więcej niż jednym rewirze komorniczym.

Art. 29.

1. Aplikantem komorniczym może zostać ten, kto:
 - 1) spełnia warunki określone w art. 10 ust. 1 pkt 1-7;
 - 2) uzyskał pozytywną ocenę z egzaminu konkursowego na aplikację komorniczą, zwanego dalej "egzaminem konkursowym".
2. Aplikanta komorniczego zatrudnia komornik.
3. Komornik ma obowiązek zatrudnić w okresie 3 lat co najmniej jednego aplikanta komorniczego.
4. Prezes sądu apelacyjnego może zwolnić komornika z obowiązku, o którym mowa w ust. 3, po zasięgnięciu opinii prezesa właściwego sądu rejonowego i rady właściwej izby komorniczej.
5. Prezes właściwego sądu apelacyjnego albo rada właściwej izby komorniczej może zobowiązać komornika do zatrudnienia wskazanego aplikanta komorniczego.
6. Wpis na listę aplikantów komorniczych następuje na podstawie uchwały rady izby komorniczej właściwej ze względu na miejsce złożenia zgłoszenia, o którym mowa w art. 29d ust. 1 pkt 3. W uchwale tej rada izby komorniczej obowiązana jest wskazać komornika, w którego kancelarii aplikant komorniczy jest albo zostanie zatrudniony.
- [7. Przed dokonaniem wpisu na listę aplikantów komorniczych rada izby komorniczej zwraca się do właściwego organu Policji o nadesłanie informacji o kandydacie. Informacje te uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla uzyskiwania i sporządzania informacji o kandydacie na stanowisko komornika określonych w art. 11 ust. 1a. Przepis art. 11 ust. 5a stosuje się odpowiednio.]*
8. Osobie spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1, nie można odmówić wpisu na listę aplikantów komorniczych.
9. Wniosek o wpis na listę aplikantów komorniczych może zostać złożony w ciągu 2 lat od dnia ogłoszenia wyników egzaminu konkursowego. Do wniosku kandydat obowiązany jest załączyć zaświadczenie o niekaralności oraz oświadczenie, że przeciwko niemu nie jest prowadzone postępowanie karne o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

Art. 32.

1. Na stanowisko asesora komorniczego może zostać powołana osoba odpowiadająca wymogom:
 - 1) określonym w art. 10 ust. 1 pkt 1-9, lub
 - 2) z art. 10 ust. 1 pkt 1-7, która w okresie nie dłuższym niż 8 lat przed złożeniem wniosku o powołanie na stanowisko asesora komorniczego pracowała co najmniej 5 lat na stanowisku referendarza sądowego.
2. Kandydat na asesora komorniczego przedkłada zaświadczenie o niekaralności oraz oświadczenie, że nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
3. Asesora komorniczego powołuje prezes właściwego sądu apelacyjnego na wniosek osoby zainteresowanej, po zasięgnięciu opinii rady właściwej izby komorniczej.

4. Właściwa rada izby komorniczej przedstawia opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku. W opinii tej wskazuje komornika, który zatrudni asesora komorniczego.
- [5. Przed powołaniem na stanowisko asesora komorniczego prezes sądu apelacyjnego zwraca się do właściwego organu Policji o nadesłanie informacji o kandydacie. Informacje te uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla uzyskiwania i sporządzania informacji o kandydacie na stanowisko komornika określonych w art. 11 ust. 1a.]*
6. Komornik ma obowiązek zatrudnić w okresie 2 lat co najmniej jednego asesora komorniczego. Prezes właściwego sądu apelacyjnego może zwolnić komornika z tego obowiązku po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego i rady właściwej izby komorniczej.
7. Prezes właściwego sądu apelacyjnego albo rada właściwej izby komorniczej może zobowiązać komornika do zatrudnienia wskazanego asesora komorniczego.
8. Prezes sądu apelacyjnego prowadzi wykaz asesorów komornicznych zatrudnionych w obszarze właściwości podległego mu sądu.

USTAWA z dnia 18 grudnia 1998 r. O PRACOWNIKACH SĄDÓW I PROKURATURY
(Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.)

Art. 4.

1. Stosunek pracy z osobą ubiegającą się o przyjęcie na staż urzędniczy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony.
2. Stosunek pracy z urzędnikiem nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nie określony.
3. Dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz kierownika finansowego sądu rejonowego i ich zastępców zatrudnia się na podstawie powołania.
4. Warunkiem ubiegania się o zatrudnienie w sądzie lub prokuraturze jest złożenie przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na staż urzędniczy oświadczenia, że nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
- [5. Prezes lub prokurator kierujący jednostką organizacyjną prokuratury, przed przyjęciem osoby na staż urzędniczy, zasięga informacji o niej z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego organu Policji o nadesłanie informacji o tej osobie, zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieposzlakowanej opinii, dane o:*
 - 1) zachowaniach świadczących o naruszaniu przez nią porządku prawnego,*
 - 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,*
 - 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.*

6. *W uzasadnionych przypadkach prezes lub prokurator zwraca się do właściwego organu Policji o nadesłanie informacji, o której mowa w ust. 5, o osobie zatrudnionej w sądzie lub prokuraturze oraz zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego.]*

<5. Prezes lub prokurator przed przyjęciem osoby na staż urzędniczy zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o tej osobie.

6. W uzasadnionych przypadkach prezes lub prokurator zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o osobie zatrudnionej w sądzie lub prokuraturze.>

[7. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb oraz zakres uzyskiwania informacji przez organy Policji o osobie ubiegającej się o przyjęcie na staż urzędniczy, osobie zatrudnionej w sądzie lub prokuraturze oraz wzór kwestionariusza informacji, mając na względzie charakter i miejsce pracy, sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz ich praw i wolności chronionych konstytucyjnie.]

USTAWA z dnia 27 lipca 2001 r. PRAWO O USTROJU SĄDÓW POWSZECHNYCH (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.)

Art. 32.

§ 1. Dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz kierownika finansowego sądu rejonowego, powołuje i odwołuje odpowiednio - na wniosek prezesa danego sądu apelacyjnego, okręgowego albo rejonowego, Minister Sprawiedliwości.

§ 2. We wniosku, o którym mowa w § 1, prezes danego sądu przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości kandydata do objęcia stanowiska, który został wyłoniony w drodze konkursu na pierwszym miejscu według kolejności.

[§ 3. Przed powołaniem na stanowisko dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz kierownika finansowego sądu rejonowego Minister Sprawiedliwości zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie do objęcia danego stanowiska, zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieposzlakowanej opinii, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku prawnego,*
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,*
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.]*

<§ 3. Przed powołaniem na stanowisko dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz kierownika finansowego sądu rejonowego Minister Sprawiedliwości zasięga z Krajowego Rejestru Karnego informacji o kandydacie do objęcia danego stanowiska.>

- [§ 4. *Przedstawiając informację, o której mowa w § 3, właściwy komendant wojewódzki Policji przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości wszystkie zebrane materiały, służące do sporządzenia informacji.*
- § 5. *O treści informacji uzyskanej od właściwego komendanta wojewódzkiego Policji Minister Sprawiedliwości zawiadamia kandydata, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji.*
- § 6. *Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania i sporządzania informacji przez komendanta wojewódzkiego Policji o kandydacie do objęcia stanowiska, o którym mowa w § 1, mając na względzie sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz innych praw i wolności chronionych konstytucyjnie, a także potrzebę oceny spełnienia przez kandydatów warunku nieposzlakowanej opinii.]*
- § 7. W przypadku odmowy powołania dyrektora sądu albo kierownika finansowego sądu, o których mowa w § 1, właściwy prezes sądu może złożyć wniosek o powołanie na dane stanowisko następnego z kandydatów wyłonionych w drodze konkursu albo ponownie zarządza konkurs.
- § 8. Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektora lub kierownika finansowego, o których mowa w § 1, także z własnej inicjatywy, po zasięgnięciu opinii prezesa danego sądu.
- § 9. Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, takie jak wielkość sądu i rozmiary jego zadań, może powołać zastępcę dyrektora sądu apelacyjnego, zastępcę dyrektora sądu okręgowego lub zastępcę kierownika finansowego sądu rejonowego. Przepisy § 1-8 stosuje się odpowiednio.
- § 10. W sądzie, w którym nie powołano zastępcy, o którym mowa w § 9, prezes danego sądu, na wniosek dyrektora lub kierownika finansowego, po uzyskaniu zgody Ministra Sprawiedliwości, wyznacza osobę upoważnioną do wykonywania obowiązków tego organu w określonym czasie lub w określonym zakresie.
- § 11. W sądzie rejonowym, w którym nie powołano kierownika finansowego, Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, takie jak wielkość sądu rejonowego i rozmiary jego zadań, może powierzyć dyrektorowi sądu okręgowego, na obszarze którego działa dany sąd rejonowy, wykonywanie zadań w zakresie planowania i wykonywania budżetu oraz dysponowania środkami budżetu tego sądu rejonowego.

Art. 58.

- § 1. Jeżeli na wolne stanowisko sędziowskie zostanie zgłoszona więcej niż jedna kandydatura, rozpatrzenie wszystkich kandydatur odbywa się na tym samym posiedzeniu zgromadzenia.
- § 2. Zgromadzenie ogólne sędziów ocenia zgłoszonych kandydatów w drodze głosowania i przekazuje prezesowi właściwego sądu wszystkie zgłoszone kandydatury, ze wskazaniem liczby uzyskanych głosów.
- § 3. Kandydatury ocenione w sposób, o którym mowa w § 2, prezes właściwego sądu przekazuje Krajowej Radzie Sądownictwa, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości.

[§ 4. Minister Sprawiedliwości zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska sędziowskiego, z zastrzeżeniem § 4a, a następnie przedstawia kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa, wyrażając o każdym z kandydatów opinię wraz z uzasadnieniem oraz przekazując informację uzyskaną od Komendanta Głównego Policji. Informacja obejmuje istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez kandydata porządku prawnego,*
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,*
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.]*

<§ 4. Minister Sprawiedliwości zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska sędziowskiego, z zastrzeżeniem § 4a, a następnie przedstawia kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa, wyrażając o każdym z kandydatów opinię wraz z uzasadnieniem oraz przekazując informację uzyskaną od komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego uzyskuje się i sporządza w oparciu o dane zawarte w policyjnych systemach informatycznych.>

§ 4a. Dołączanie informacji i zaświadczenia, o których mowa w art. 57 § 1, oraz zasięganie informacji, o której mowa w § 4, nie dotyczy kandydatów zajmujących stanowisko sędziego sądu powszechnego, administracyjnego lub wojskowego oraz stanowisko prokuratora.

[§ 5. Przedstawiając informację, o której mowa w § 4, Komendant Główny Policji przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości wszystkie zebrane materiały, służące do sporządzenia informacji.

§ 6. *O treści informacji uzyskanej od Komendanta Głównego Policji oraz wyrażonej o kandydacie opinii Minister Sprawiedliwości zawiadamia kandydata najpóźniej z przedstawieniem kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa.*

§ 7. *Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania i sporządzania informacji przez Komendanta Głównego Policji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego, mając na względzie sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz innych praw i wolności chronionych konstytucyjnie, a także potrzebę oceny spełnienia przez kandydatów warunku nieskazitelnego charakteru.]*

<§ 5. Przedstawiając informację, o której mowa w § 4, komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości wszystkie zebrane materiały, służące do sporządzenia informacji.

§ 6. **O treści informacji uzyskanej o kandydacie od komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji Minister Sprawiedliwości zawiadamia kandydata najpóźniej z przedstawieniem kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa.**

§ 7. **Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb sporządzania informacji przez komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego, mając na względzie sprawność**

uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz innych praw i wolności chronionych konstytucyjnie.>

Art. 155.

- § 1. Asystent sędziego wykonuje samodzielnie czynności administracji sądowej oraz czynności przygotowania spraw sądowych do ich rozpoznania.
- § 2. Na stanowisku asystenta sędziego może być zatrudniony ten, kto:
- 1) jest obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
 - 2) jest nieskazitelnego charakteru,
 - 3) ukończył wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce,
 - 4) ukończył 24 lata,
 - 5) ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub zdał egzamin sędziowski lub prokuratorski albo ukończył aplikację notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin.
- [§ 3. *Prezes sądu przed zatrudnieniem asystenta sędziego zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:*
- 1) *zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku prawnego,*
 - 2) *kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,*
 - 3) *okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.]*

<§ 3. Prezes sądu przed zatrudnieniem asystenta sędziego zasięga informacji o kandydacie z Krajowego Rejestru Karnego.>

[§ 3a. *Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania informacji przez komendanta wojewódzkiego Policji o osobie ubiegającej się o zatrudnienie na stanowisku asystenta sędziego oraz wzór kwestionariusza informacji, mając na względzie charakter i miejsce pracy, sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz ich praw i wolności chronionych konstytucyjnie.]*

§ 4. Asystentowi sędziego przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Poza tym do asystentów sędziego stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125).

§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i sposób wykonywania czynności przez asystentów sędziów, mając na uwadze zasady sprawności, racjonalności, ekonomicznego i szybkiego działania, zapewniając rzetelne wykonywanie powierzonych zadań.

§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia asystentów sędziów, uwzględniając poziom wynagrodzeń sędziów, referendarzy

sądowych i urzędników sądowych oraz zasadę różnicowania wynagrodzenia asystentów sędziów w zależności od tego, czy zatrudnieni są w sądzie rejonowym, okręgowym czy apelacyjnym.

- § 7. Asystent sędziego może przystąpić do egzaminu sędziowskiego po przepracowaniu 4 lat na stanowisku asystenta sędziego lub referendarza sądowego. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu sędziowskiego asystent sędziego zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na miesiąc przed przeprowadzeniem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.
- § 8. Do asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.

Art. 162.

- § 1. Kandydatów na ławników zgłaszają radom gmin prezesi sądów, stowarzyszenia, organizacje związkowe, organizacje pracodawców oraz inne organizacje zarejestrowane na podstawie przepisów prawa, z wyłączeniem partii politycznych, oraz co najmniej dwudziestu pięciu obywateli mających czynne prawo wyborcze, zamieszkujących stale na danym terenie, w terminie do dnia 30 czerwca ostatniego roku kadencji.
- § 2. Kandydatów na ławników do orzekania w sprawach z zakresu prawa pracy zgłaszają związki zawodowe oraz organizacje pracodawców.
- § 3. Do zgłoszenia kandydata na ławnika załącza się informację z Krajowego Rejestru Karnego, oświadczenie kandydata, że nie toczy się przeciwko niemu postępowanie karne, oraz zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia.
- [§ 4. *O kandydatach na ławników rady gmin zasięgają informacji od właściwych organów Policji.*]
- § 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb zgłaszania radom gmin kandydatów na ławników oraz wzór karty zgłoszenia, mając na uwadze potrzebę udokumentowania przez podmioty zgłaszające spełnienia przez kandydatów na ławników wymogów określonych w ustawie, a także zapewnienia wyboru kandydatów o najwyższych walorach etycznych i intelektualnych, umożliwienia rzetelnej weryfikacji zgłoszeń i przejrzystości działań związanych ze zgłaszaniem kandydatów na ławników, a przez określenie wzoru karty zgłoszenia - potrzebę ujednoczenia procedury zgłaszania i ułatwienia rozpatrywania zgłoszeń.

USTAWA z dnia 15 czerwca 2007 r. O LICENCJI SYNDYKA (Dz. U. Nr 123, poz. 850)

[Art. 11.

1. *Minister Sprawiedliwości zwraca się do właściwego organu Policji o nadesłanie informacji o osobie ubiegającej się o licencję syndyka.*
2. *Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują zebrane w ramach wywiadu środowiskowego dane o:*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu porządku prawnego;
 - 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów;
 - 3) zachowaniach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.
3. *Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb uzyskiwania informacji przez organy Policji o osobie ubiegającej się o licencję syndyka oraz wzór kwestionariusza tej informacji, mając na względzie specyfikę obowiązków syndyka oraz prawa i wolności chronione konstytucyjnie, a także potrzebę oceny spełnienia przez osobę ubiegającą się o licencję warunku posiadania nieposzlakowanej opinii.]*

<Art. 11.

Minister Sprawiedliwości zasięga z Krajowego Rejestru Karnego informacji o osobie ubiegającej się o licencję syndyka.>

USTAWA z dnia 23 stycznia 2009 r. O KRAJOWEJ SZKOLE SĄDOWNICTWA I PROKURATURY (Dz. U. Nr 26, poz. 157 i Nr 56, poz. 459)

[Art. 20.

1. *Dyrektor Krajowej Szkoły, po przeprowadzeniu konkursu i ustaleniu listy kandydatów zakwalifikowanych na aplikację ogólną, zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o każdej osobie umieszczonej na tej liście oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o każdej z tych osób, zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, dane o:*
 - 1) *zachowaniach świadczących o naruszeniu przez nią porządku prawnego;*
 - 2) *kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów;*
 - 3) *okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.*
2. *Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania, sporządzania i przekazywania przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji informacji o osobie ubiegającej się o przyjęcie na aplikację ogólną, sędziowską lub prokuratorską oraz wzór kwestionariusza tej informacji, mając na względzie charakter i zakres obowiązków aplikanta oraz prawa i wolności chronione konstytucyjnie.]*

<Art. 20.

Dyrektor Krajowej Szkoły, po przeprowadzeniu konkursu i ustaleniu listy kandydatów zakwalifikowanych na aplikację ogólną, zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o każdej osobie umieszczonej na tej liście.>